

Abstrakt

Práce je pokusem zasadit téma hudby do kontextu primárně tzv. „raného“, ale částečně i „středního“ období myšlení Martina Heideggera. Vychází přitom zejména ze dvou podnětů: jednak z Heideggerova tvrzení, že je třeba překonat estetické, tedy metafysické pojetí uměleckého díla, a jednak z velkého otazníku nad prázdným místem, jímž je hudba v rámci Heideggerova pronikavého promýšlení bytnosti umění přítomna. V první části ukazuje důvody, proč Heidegger volá po překonání estetiky, a pokouší se vykázat skryté předpoklady, v nichž se estetika vždy pohybuje a jež zatemňují původní přístup k uměleckému dílu, tedy i k hudbě. Jako základní metafysické předpoklady (hudební) estetiky je zde odkryto zejména trojí: schéma forma-látka, schéma subjekt-objekt a pojmání uměleckého díla jako před-mětu před-stavy. Ve druhé části práce je potom učiněn pokus o překonání těchto schémat cestou fenomenologického odhalování bytostných struktur hudby. Významným vodítkem je při tom nejprve fenomén dotyku hudby. Ten vede k pochopení hudby jako způsobu 'bytí ve světě' konstituovaného třemi momenty: náladou, rozuměním a řečí. Hudba se tak ukazuje jako způsob odemykání 'bytí tu', tedy jako artikulace naladěné srozumitelnosti pobytu a její sdělování spolupobytu.